

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

III. Utrùm sit aliqua specialis Communicatio bonorum operum in Ordine
Carmelitarum, & quænam illa sit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

quantum debebatur; quod non habet illa generalis Communio Sanctorum. Et hoc est, quod Opusc. 6. supra citato, dicebat Sanctus Doctor: qui in Charitate vivit particeps est omnis boni, quod fit in toto mundo: sed tamen specialius illi, pro quibus specialius fit aliquod bonum; nam unus potest satisfacere pro alio, sicut patet in beneficijs, ad quæ plures Congregationes admittunt alios.

CAPUT III.

Vtrum sit aliqua specialis Communicatio bonorum operum in Ordine Carmelitarum, & quænam illa sit?

REMITTENDUM est ex Doctore Angelico, *specialem* Communicationem propriè & formaliter esse, quæ aliquis vel aliqui applicant sua opera bona familiaribus, & benefactoribus: *singularem* vero Communicationem esse illam, quæ aliquis pro uno determinatè, & in singulari eadem opera applicat. *Generalem* autem, quæ aliquis ordinat opera sua ad bonum Ecclesiæ in generali. In præsentibus non est quæstio de hac ultima Communicatione, sed de duabus prioribus, quæ cum sint particulares, comprehendimus ambas sub nomine specialis Communicationis ad evitandam verborum prolixitatem.

DICTUMS ergo existere & vigere hujusmodi specialem communicationem bonorum operum in nostro Ordine Carmelit. prout ex Pontificijs Diplomatis & statutis Ordinis, infra patebit. Quo verò tempore inceperit hæc meritorum specialis communicatio in Ordine difficile est determinare. Aliqui repetunt altius hanc Communicationem, videlicet, à temporibus S. Elisei Prophetæ; & colligere volunt ex 4. Reg. 4. ubi non obscure insinuat, fuisse eo tempore, anno nimirum 3143. ab Orbe condito, in monte Carmelo locum aliquem particularem & sacrum, ubi admittebantur nonnulli solemnioribus anni diebus, non quidem ad sacrificandum, cum id in templo Hierosolomytano solummodò licitum esset, verum ad peculiarem communicationem spiritualem; adeoq; quasi familiares, & Confratres videbantur, & consequenter Carmelitis, qui tunc *Filij*

Pro-

I94.

In Addit. ad 3. P.

quæst. 26.

art. 1.

Quid sit specialis, quid singularis, quid generalis & cæt. cõ-

muicatio?

Datur in

Ord. Carmelit.

specialis bonorum o-

peru com-

municatio.

Quo tem-

pore cape-

rit? An à

tempori-

bus S. Eli-

sæi Pro-

phetæ?

Prophetarum vocabantur, specialiter in orationibus & jugi eorum meditatione commendati. sententia ista satis est incerta, & nullo solido nititur fundamento. Abulensis quidem, Lyranus, Cajetanus, Caspar Sanchez, Serrarius & alij, in hunc sacræ Scripturæ locum, agnoscunt admittuntq; locum aliquem peculiarem fuisse in monte CARMELI, ad quem nonnulli conveniebant, solemnioribus anni diebus, ad audendum Verbum DEI, & consolationem instructionemq; spiritualem ad illis DEI hominibus hauriendam: verum de peculiari aliqua in orationibus & bonis operibus Communicatione nullam faciunt mentionem.

195.

Probabile est viguisse in Oriente ante octingentos annos.

Anno Christi 868.

In Vita S. Euphrosynæ Metaph.

NONNULLI referunt hanc specialem bonorum operum in Ordine nostro Communicationem ad ea tempora & sæcula, quibus maximè floruit Carmeli Ordo in Oriente. Hæc opinio est valde probabilis; quippè cum Ordinis Confraternitas etiam illo tempore in Oriente extiterit, uti in *prima parte* diximus, eamq; Confraternitatem varijs gratijs spiritualibus locupletaverit ibidem, ante octingentos annos ADRIANUS II. relatus à SIXTO IV. & GREGORIO XIII. probabile est, eosdem Confratres ad specialem bonorum operum Ordinis participationem; quod legitur a vitis Patrum obvenisse Paphnutio, honorabili viro Alexandrino, qui fuit nostræ sanctæ Euphrosynæ parens. Et sanè Confraternitas ista in Oriente videtur potissimum fundata in hac speciali bonorum operum Communicatione; nam ut plurimum solent hoc favore donari Confratres alicujus Ordinis, nec in Oriente illo tempore extabant alia beneficia ex parte Ordinis, nisi ista specialis meritorum seu bonorum operum participatio, ratione cujus Confratres nostri constituerentur. Nam indulgentiæ & alia indulta Apostolica, potius respiciunt ipsam Sedem Apostolicam, à qua promanant, quam ipsum Ordinem; ideoq; ratione horum formaliter & proprie non poterant Fideles constitui Confratres nostri specialiter, nisi velut membra de bonis totius Ordinis participarent.

196.

Certum est extitisse in Occidente tempore S. Simonis Stock.

ALII demum reducunt hanc meritorum Ordinis Communicationem ad ea tempora, quibus ab Oriente, propter Saracenos infideliumq; incursiones, persecutionesq; translatus Ordo noster in Europam, & à DEIPARA sacro SCAPULARI donatus & ornatus, Marianam ejusdem SCAPULARIS Confraternitatem illustravit.

Hæc sententia est certa & secura. Primo quidem, quia hæc specialis communicatio traditur in formula conferendi Scapulare Confratribus nostris, à temporibus s. SIMONIS Stock, qui aliquot post transmigrationem Ordinis ab Oriente in Occidentem annis, & defuncto postmodum, vel, ut alij volunt, resignante Generalatus officio Alano Britone, in Priorem totius Ordinis Generalem electus fuit.

Quod autem in dicta formula id habeatur, testantur antiqua Ordinis Breviaria, & per vetusti libelli, in quibus hæc ipsa formula continetur. Præterea hoc ipsum constat ex libro *speculum Ordinis* nuncupato, ubi nonnullos specialiter susceptos fuisse in Anglia ad hanc meritorum Ordinis participationem refertur, qui Religiosos nostros ex Oriente transmigrantes primi receperant, & in suis prædijs monasteria eis construxerant.

Tandem patet id ipsum ex nostro sapientissimo *Thoma Waldense*, qui in *supracit. Tom. de Sacramental.* refert *Witcleff* hæreticum, quam maxime oppugnasse Literas Fraternalitatis, quibus nostri & alij Religiosi sua bona opera, seu merita sæcularibus communicabant in regno Angliæ. Prodidit autem suas hæreses *Witcleff* sub GREGORIO XI. uti supra diximus, circa annum 1372. at cum eo tempore jam publica adeo esset illa Communicatio bonorum operum in Ordine, credendum est longè ante dictum annum 1372. exortam fuisse. Nec silentio prætereundum est, varios etiam Pontifices dictam bonorum operum Communicationem suis diplomatibus approbasse & confirmasse: ex quibus omnibus ejus antiquitas non obscure elucescit, de his autem diplomatibus commodius infra agetur.

Stabilita igitur bonorum operum Ordinis nostri Communicatione, superest ut videamus, qualis sit hæc Communicatio, quæ erit pars altera proposita in titulo questionis. Dicimus ergo in Ordine nostro duplicem esse ejusmodi Communicationem: quarum una fit per *Literas Filiationis* seu *Fraternalitatis*, quæ aliud non sunt (ut generice illas describamus) quam diplomata, quibus Superior alicuius Cætus Religiosi quempiam facit participem meritorum ejusdem Cætus: altera vero per *susceptionem sacri SCAPULARIS nostri*, qua Confraternitati Ordinis incorporantur, quicumque dictum Scapulare suscipiunt. Et de hac utraque Communicatione, latius agemus in *subsequentibus Capitulis*.

Oppugnat in Angliæ Witcleff literas Filiationis seu Fraternalitatis.

Duplex datur in Ord. Carmel. meritorum communicatio. Quid sint literæ Filiationis seu Fraternalitatis?

Nn

CA-